

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti i prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tujde dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznaniplačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljenstvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnitvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavmo p. n. občinstvo njudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, karterm je potekla koncem meseca naročnina, prosto, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preseha in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD"

vabilo za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 18— | Četr leta . . . gld. 8-20

Poi leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec. „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. na četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15— | Četr leta . . . gld. 4—

Poi leta . . . „ 8— | Jeden mesec. „ 1-40

Naročnje se lahko z vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače ne može se na dotično naročilo.

Upravljenstvo „Slovenskega Naroda“.

„Učite se slovenski!“

Poroča se, da so bili italijanski poslanci iz Primorja te dni pri pravosodnem ministru grofu Gleispachu, in se bridko pritoževali, da poslovenja urade na Primorskem, zajedno pa lepo prosili, naj nikdar ne ugodi zahtevani ravnopravnosti, naj nikdar ne izda takih jezikovnih naredb, kakršne zahtevajo primorski slovanski poslanci.

In poroča se dalje, da je pravosodni minister grof Gleispach z iskrenim sočutjem poslušal tožbe italijanskih poslancev in jim končno odgovoril: „Ne morem vam drugega svetovati, kakor — učite se slovenski!“

Ti laški poslanci so res čudni patroni. Kar naravnost zahtevajo, naj vlada izključi slovenski jezik iz primorskih uradov, naj zatra vse itak kako omejeno slovensko uradovanje, preziraže člen 19. državnih osnovnih zakonov, kateri jamči vsem narodom popolno ravnopravnost v uradib. Ta zahteva pa ni samo predrznost, na katero bi bil svojih dol-

žnostij zavedajoč se minister vse drugače odgovoril, kakor pa je odgovoril grof Gleispach, nego tudi novo priznanje, da Italijanom ni za drugega nič, nego za absolutno vladanje. Ti ljudje, ki se v vzdržujejo v svoji poziciji zgorj in jedino le z vladno pomočjo, se upajo tožiti, da so zatirani, ker Slovanov ne morejo več tako zatirati, kakor nekdaj.

Italijani so pač nepoboljšljivi in pametno ni ž njimi možno govoriti. Kakor Nemci, si domišljajo, da imajo naravno pravico, vladati kakor se jim zdi, izkorističati Slovence in Hrvate gospodarski kar najbolj mogoče in jih politično in narodno zatirati.

Cudom pa se čudimo pravosodnemu ministru grofu Gleispachu. Svetoval je Italijanom, naj se uče slovenski. Postavil se je s temi besedami pač na stališče, na katero se je v raznih svojih programatičnih izjavah postavilo sedanje ministerstvo, toda njegove besede so v največjem nasprotji z vsemi njegovimi dejanji. Svet, naj se Italijani uče slovenski, obseza pač priznavanje, da je slovenska zahteva po jezikovni ravnopravnosti pri sodiščih utemeljena in opravičena, da viada slovenskemu uradovanju ne naredi konca, nego je še razširi. A če je to prepričanje grofa Gleispacha, kako to, da ovira kjer in kakor more slovensko uradovanje? Zakaj nastavlja v slovenskih in v jezikovno mešanih okrajih slovenščine nezmočne uradnike, zakaj ne skrbi, da bi uradniki izvrševali svojo dolžnost in s slovenskimi strankami slovenski uradovali. Dejanja grofa Gleispacha pričajo, da on popolnoma odobrava zahteve italijanskih poslancev, in da bi jih rad izpolnil — ko bi jih mogel in smel. Grof Gleispach ve, da se sedanje razmere ne dajo dolgo vzdržati, on vše, da zmesga prej ali slej načelo ravnopravnosti, zato svetuje Italijanom, naj skrbe za svojo bodočnost in naj se uče slovenski; dokler pa bude mogoče, bo grof Gleispach že podpiral njih namene in storil, kar se bo dalo, da ohrani njih nadvlado na Primorskem.

Nedoslednost grofa Gleispacha, nasprotje mej njegovimi besedami in njegovimi dejanji se kaže pri

vsaki priliki. Stališče pravice in pravičnosti mu ne ugaja, nauki Waserjevi so mu prešli v kri, in zato mora biti jedna prvih skrbij slovenskih poslancev, da ga potisnejo iz ministerstva, v katero po svojih načelih in nazorih itak ne spada.

V Ljubljani, 1. junija.

Adresa se baje v sredo predloži državnemu zboru. Opozicija misli napeti vse sile, da prepreči vjeno rešitev. Levičarji imajo pripravljenih celo vrsto dopolnilnih in premijskevralnih predlogov. Ker bode za vsak tak predlog treba glasovanja po imenih, nadejajo se, da s tem rešitev adress onemogočijo. Desnica in vlada pa napenjata vse sile, da bi premagali nemškoliberalko nasilje. Posebno oba podpredsednika začenjata zbornični opravilni red tolmačiti za tiste, ki delajo obstrukcijo jako nepravilno. Sicer so se levičarji že obstrukcije nekoliko naveličali. Boje se, da bi se naposled volilci ne naveličali tach komedij in rekli, da jih niso volili za samo razsajanje. Zato že neki liberalni parlamentarci priporoča, naj se državni zbor zaključi, in sklici potem konferenco vseh strank, ki naj bi našle poti iz sedanjih težav. Po njegovem mnenju bi bila taka pot jezikovni zakon, kateri bi Nemcem ugajal. Seveda se liberalni parlamentarci jako moti, če misli, da Slovani privolijo Nemcem v kakšne prednosti.

Jezikovne naredbe in Poljaki. Na željo več poljskih državnih poslancev je imel te dni lvovski občinski zastop javno sejo, v kateri se je stavil predlog, da bi se sklenila zahvalna adresa vladi, ker je izdala jezikovne naredbe za Češko in Moravsko. Večina je pa iz avtonomističnih ozirov ta predlog zavrgla. Premagalo je mnenje, da se poljske občine nimajo mešati v češke zadeve. Ko bi se bil predlog vzprezel v Lvovu, bi gotovo tudi nekatere druge poljske občine se pridružile tej adresi.

Volilni nemiri v Vinkovcih. V okraji Vinkovce na Hrvatskem so se po volitvah vršili silni neredi. Jednega volilca so ubili, nekaterim so nekda

LISTEK.

S predpasnikom.

Francosko spisal Xanros.

Ko je bil odšel gospod Duchose v pisarno, spomnila se je njegova soproga okolo devete ure, da bi šla malo v kubinjo pogledat. Pri tej prilikai se je prepričala, da so bakrenasti lonci jako okusno pokriti z zelenim volkom, kar je sicer jako lepo in umetno, a žalibog precej nezdravo; nadalje se je osevedočila, da niso cinkaste posode nič bolje osnažene nego cape, in nazadnje je še zapazila, da so porcelanasti piskri za juho in prikuho v takem stanu, da bi se celo kaki svinji gnusilo jesti iz njih.

Ko je vse to opazila, vzela si je gospa Duchose svobodo, v primernih izrazib izraziti kuhanici svoje malo veselje, katero je ta status rerum prizvočil v njenem srcu, in pri tej prilikai še je spoznala, da — ako je njen posoda nepomita in umazanaj — da to še vse ni nič v primeri z jezikom njeni kuhanice.

Tako se je zgodilo, da jo je omenjena gospodična, plačana za osem dni naprej, že pet minut pozneje pobrisala po 125 stopnicah, katere so stanovanje gosphe Duchose ločile od pritličja, in na vsaki stopnici je zaklicala svoji ex gospodinji nov neprijeten priimek — kar je najboljša svedočba za bogatost in mnogostranstvo našega jezika.

Vendar pa je gospa Duchose, ko je bila malo popravila nered v svoji kubinji, mislila na zajutrek

za svojega soproga. Pobrala je tedaj beli predpasnik, kateri je zapustila kuharica, si ga privezala, si zavihala rokave ter zjednila vse svoje historične in filozofske spomine o slaninski omeleti.

To premišljevanje pa je ustavilo zvonjenje zvonca na stopnicah.

Gospa Duchose (priteče k stopnicam in pozabi na predpasnik): „Čakajte! kaj pa je?“ (Odpre in vidi pred sabo mesarskega pomagača) „Kaj pa hočete?“

Mesar (odloži svoj koš): „Kaj naj bo? Meso sem prinesel!“ (Zavzet, da ne spozna kuharice): „To vendar niste več vi! Od kdaj pa je tu druga kuharica?“

Gospa Duchose (zase v zadregi vsled potote): „Misli, da sem kuharica! Predpasnik bi bila moral odložiti.“

Mesar (ljubezni): „No, to je gospa sitna, kaj ne? Meni se zdi, da je vaša gospodinja prava Ksantipa!“

Gospa Duchose (jezna): „Ali — ali vam je to prejšnja kuharica povedala?“

Mesar: „Kajpa da! Vaša gospa ima jedno samo dobro lastnost.“ (Gospa Duchose radovedno posluša.) „Gospa namreč ničesar ne zapazi! Prav nič, kar se zgodi v njeni hiši. Tako na primer pri mesu! Midva sva ji računala vedno četr kile več, potem sva pa delila, — saj ona tega ne zapazi!“

Gospa Duchose (osuprjena): „Četr kile več? To je pa res od sile!“

Mesar (jo drega s komajcem): „Ali se vam zdi? Ta zaspauka! Ne, saj bo z vami ravno isto delo, kaj ne, ljubica moja?“

Gospa Duchose (v jez): „Ljubica moja! (Zase) Ah, da nisem dela preč predpasnika!“

Mesar (galantno): „Sploh mi pa jako ugasate! — Prejšnja kuharica je bila sicer tudi lepa ženska — to je bilo povsod znano — no, tudi vi niste napačni!“

Gospa Duchose: „A, ali res? Torej vam ugajam?“

Mesar: „To je gotovo! In ako niste že odiani, kar z mazincem mignite — saj veste! Jaz se ne bom branil.“

Gospa Duchose (zanimajoča se): „Hvala lepa!“

Mesar (odhajajoč): „Škoda! To bi mi mnogo koristilo pri gospodarju: njemu je namreč čisto prav, če se dobro razumemo s kuharicami. In vi bi bili ravno prava zame!“ (Odlida)

Gospa Duchose (sama): „Ah, tega bi pa vendar ne bila pričakovala! Rada bi to svojemu soprogu povedala. — (Pomisljajoča se): „Res, da je nekaj siten, kar se tiče morale“. (Nadaljuje svoje kulinarische priprave; vnovič zazvoni in zvonjenju sledi sedaj še nekaj udarcev na vrata).

Gospa Duchose (obotavljaljajoča se): „Ali naj odstranim predpasnik? (Smejoča se) Ah, čemu? Morebiti pride še jeden ljubimec!“ (Pusti predpasnik in odpri.)

(Konec prih.)

hiše požgali. Vladični listi dolže duhovščino, da hujška ljudstvo. Nekega kapelana in propalega opozicijskega kandidata so zaprli. — Seveda pravi vzrok ljudski nevolji je dalo le vladno nepostavno postopanje pri volitvah. Narod si drugače ne zna pomagati, kakor s silo, ko pri oblastih ne dobi pravice.

Ogerska vojaška akademija Leto za letom so Madjari zahtevali v delegaciji osnovo posebne vojaške akademije. Dosedaj so pa razni vojni ministri proti posebni ogerski vojaški akademiji imeli tako utemeljene pomislike. V njej se bodoči častniki ne bodo odgajali tudi v pravem avstrijskem, temveč samo v madjarskem duhu. Sedaj misli vlada ustreči željam Madjarov. Ogerska Ljubljivkova akademija, ki je bila dosedaj zavod nižje vrste, preosnuje se tako, da boda popolnem jednak urejena z dunajsko novomeško akademijo. S tem so zavoljene tudi opozicijske stranke, zlasti Aponijeva. Najbrž se boče sadaj nekoliko ustreči Madjaram, da bi je pridebli, da privelijo v nekatere avstrijske želje glede obnovljenja pogodbe. Kaker se pa sedaj kaže, se pa Madjari zlasti glede kvote ne kažejo nič prijealjivejše. Z lepimi besedami se pri njih ničesar ne opravi, treba je sile.

Rusija in Turčija se neki pogajata, da bi Rusi zavzeli nekatere kraje Male Azije, zlasti pa mesto Rzec na jugovzhodni strani Črnega morja. Rusi bi potem skrbeli v teh krajih za mir. Ne ponavljale bi se potem vedno tožbe o preganjanju Armencov; kadar propade Turčija, pa bi te pokrajine pripale Rusiji.

Položaj za grško kraljevo rodbino je še vedno neugodeen. V kraljevem gradu je vse pripravljeno za odhod, ko se razmerno tako zasudejo, da ne bude mogla več ostati. Kraljevič prestonaslednik se niti ne upa priti v Atene. Sedanja grška vlada pa tudi dosti ne varuje ugleda kraljeve rodbine. Ministrski predsednik Rallis je celo kraljev velik nasprotnik. Zato se ne ve, kaj se na Grškem še vse prigodi, posebno če bude mir za Grke neujeden, kar bude skoro gotovo.

Krečanski ustaši še ne mirujejo, da si nimajo upati nobenega uspeha. V Kalinji razstrelili so moško. Za ustaše je to neugodno, da sedaj nimajo nobenih topov. Poprej so mislili Grki jih pustiti nekaj topov, a so jih evropski admirali prisilili, da so morali vzeti vse topove sseboj. Imeli so še dva topova, ki so jih vzeli Tarkom v prejšnjih ustaših, a še ta dva so jim vzele evropske čete. Pri takih razmerah pa še nimajo nič upanja do zmage. Ocože odložiti pa ne morejo že zaradi lastne varnosti, ker sedaj na Kreti ni nikogar, da bi za varnost skrbel. — Novica, da je Franz Josip Battenberški prevzel krečansko generalno guvernerstvo, se ne potrjuje. Vladevšči se glade Krete sploh še niso tako daleč sporazumele, da bi se moglo govoriti o imenovanju kakega generalnega guvernerja.

Dopisi.

S Hrvatskega, 27. maja. (Naše volitve.) Že dostikrat sem slušal, kako ojuževljen je hrvaški narod. Da bi to sam videl, napotil sem se 19. t. m. v Lukovdol že zarana. Takož za menoj je prišla cela vrsta vozov iz Piemonta, na čelu vsem pa trgovec Iv. Šutej in župnik Iv. Turkalj. V družbi z volicami Lukovdolskimi in okičanskimi smo se odpeljali na vozob v Severin. Že tu sem videl silen prizor. Iz petih vasih je bilo na nogah vse, kar je živo, in vse je navdušeno klicalo: „Živela Hrvatska! — Pereat Madjaroni!“ Ko so pršli še volici iz Bosilevga in iz Močil, sedli smo na voze. Več nego pol ure dolga je bila nepretrgana vrata vozov, ki je definirala pred mano kakor vojaki dug za drugim. Ko smo dosegli v Vučnik, dokal nas je ondi neki okr. adjunkt iz Vrbovskega v spremstvu dveh orložnikov. Adjunkt je nekaj kričal in mahlal s svojo palico po zraku, a mi se nismo zmenili niti zanj niti za orložnika, nego smo se maglo peljati dolje za kočijo Šuteja in Turkalja, na kateri je vibrala hrvaška trobojica. Koncem spredava se je peljal trgovec Kovacić, kakor bi pizil, da se ne izgubi katera poštena hrvaška duša. — Vozec se mino adjuktka, slišal sem, kako preklinja in kako se tegota vede za svojo nenavadno dolgo brado brez brkova. Hotel nam je delati sitnosti, a se mu ni posrečilo! — Dospevši v Vrbovsko, vidieli smo, da je ondi že vso živo ljudij iz vse okolice. Vse je vruškalo: „Žvela Hrvatska!“ Prišči ra veljino mesto, izkravali so se volici redoma iz svojih vozov. Vozov je bilo toliko, da niso našli vsi prostora, nego so jih morali odpeljati izven Vrbovskega v Senjsko. Ker je mesto na vse strani odprto, zbralo se je kmalu do 3000 volicov, ki so se postavili v vrste in tako pričakovali, kdaj jih pokličajo. Tu je bilo in slepcov in glušcev veliko, ki so prišli volit. Neki slepec Mihelč mi je dejal:

„Vsaki Hrvat mora svojo domovino braniti, zato je tudi moja dolžnost, da jo branim. 78leten starček sem; vem, da ne bom sam videl domovine v stedi, a želim, da jo vidijo vsi moji otroci.“ Slepči so, kadar so bili poklicani, veselo zaskričali, nu, z glušči je šlo težje, a i ti povedali so ime kandidata opozicije. In tako so se izvršile volitve sijajno in v najlepšem redu. Na prošnjo višjega uradnika iz Ogulina je g. Šutej pozval navdušeni narod, naj nikogar ne žali, naj nikogar ne nazivi Madjarom, nego naj bo mirem sebi v čast in korist. In res, narod se je razsel takoj mirno in veselo, kakor da je prišel od maše. Vsi vozovi opozicije so bili okrašani z zastavicami in trobojnicami, pripadniki vladne stranke pa so bili brez vsake zastave z ozirom na Srbe in železniške uradnike, ki so volili z njimi dr. Tomašča. Vsi svobodni meščanji in kmetje stope čvrsto na strani opozicije razen 32 volicov iz Bosilevga in 4 do 5 kruhoborcev iz Vrbovskega in razen uradnikov. Srbci iz Comorske Moravice so glasovali sveda z železničarji. Vseh skupaj je bilo baje do 173. Vladna stranka je delala z vso silo. Spravila je na noge vsakega pastirja, ki plačuje dovej davka, zgaali so na voliče od Zagreba do Reke vse železniške strojevodje, kurjače in delavce ter jih primorali glasovati za Tomšič, ki pa je navzlic vsemu propal sijajno. Tako so pokazali Hrvatje, da se ne daju več teptati in s silo vladati.

Očividec.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. junija.

(Osobna vest) Pravni praktikant pri dež. sodišči ljubljanskem g. Jurij Fajfar je imenovan avsultantom.

(Sprememba državnozborskega opravilnika) „Slovenec“ nazuanja, da se nameščava državnozborska večina ubraniti opozicije potom premembra opravilnika. Taka premembra je dvorenčno. Ako hoče večina premeniti opravilnik tako, da bude mogoče preprečiti parlamentarne ekscese, kakršne uprizarja opozicija, mora to vsak razseden človek le odobriti, tudi če ne zmatra počenjanja levice za tako nesrečo, kakor zapriseženi desničarji. Očitno pa bi i mi eporekali premembri opravilnika, s katero bi se onemogočila vsaka obstrukcija, s katero bi se, kakor namigava „Slovenec“, kratila prosta beseda, ako jo hoče kdo zlorabljeni. Obstrukcija je časih jako koristna, kar se je videlo za česa koalicije, in kdo ve, če tudi naših poslancev ne zadene kdaj dolžnost, oprijeti se tega orožja?

(Nemška ljubljanska mladež) postaja nam zadnje čase zelo nadležna. Odlikujejo se v prvi vrsti mlečni mladiči s tukajšnje višje realke, in deloma tudi nekaj nezrelčkov z višje gimnazije. Posebno pri godbi v „Zezdi“ nastopajo z velikim germanškim navdušenjem. Tedaj jih opazuješ, da hidijo, visoko držeč prazne glavice, mej občinstvom, ter se razkazujo s svojimi prusaškimi plavicami. S klici „elli hei, heilo“ se pozdravljajo, ter ugnajo še druge take neslunosti. Vse te panzermanske čtročarija nam — si ve — ne napravljajo nikakih sivih las, vendar pa moramo vodstva dotičnih zavodov opozoriti na ta nerod, ker je la mogoče, da se naše sicer zelo potrežljivo občinstvo naveliča vednega izzivanja teh paglavcev, ki naj bi raji pri knjigah sedeli, mesto da posnemajo Schönererja! Tudi napravljajo taki priznjeni izgredi utis, da na zavedih mej nemško mladino ne more biti prave discipline, in da tudi ne dobiva pravega poduka, če ji je idejal — plavica! Toliko za danes!

(Učiteljski Tovariš.) Odgovorni urednik „Učiteljskega Tovariša“ g. Jakob Dimnik je postal tudi izdajatelj tega lista, „Slovensko učiteljsko društvo“ pa ostane njega lastnik in založnik.

(Plinova tovarna v stiski) V interesu občinstva si štejemo v dolžnost opozarjati vse odjemalce plina, naj ne dajo zdaj plinovih ur popravljati, dokler niso komisijo pregledane, tudi ko bi organi plinove tovarne to hoteli storiti. Strokovnjaki se da namreč precej natančno dognati, za koliko kažejo ure napačno, tako, da bodo tisti, kateri misijo, da so plinarni za plin plačivali preveč, lahko sodnim potom to zopet iztirjali.

(Za „Slavčovo“ veliko vrtno veselico) katera se vrati ob ugodnem vremenu na binkoštno nedeljo na Koslerjevem vrtu, dela odbor velike priprave, in marsikatero prijetno presenečenje čaka občinstvo ta dan. Poleg petja in godbe vršile se bodo razne ljudske igre, ob miraku pa se bude zažgal umetlen ogenj in spustil balon. Podrobnej vzdored pričimo o priliki.

(Vrtni koncert pevskega društva „Ljubljane“) ki se je vršil minojo nedeljo pri najlepšem vremenu in pri velikem številu gostov na lepem Koslerjevem vrtu, se je obnesel v vsakem oziru zares prav dobro. Dasi so bile nekatere pevske točke morda nekam nevhvaležno izbrane, pri-

znoti je vendar mlademu moškemu, kakor tudi le-pemu in številnemu mešanemu zboru, da je rešil svojo nalogu izbornu pod spretom vodstvom znano neumorno pesvovodje, g. prof. Fr. Grbiča, ki se trudi prav počitovanlo za zborov napredok. Poleg Nedvedovi pesmij nam je ugajal najbolje Tovačovskega moški zbor „Veltava“. V Nedvedovi „Pri slovesu“ sta se v solospevih odlikovala gg. Pavšek in Pucihar in pa tudi kvartet. Lepo se je pela tudi še vedno jako priljubljena in efektna pesem „Bodi zdrava domovina!“ — Vojaška godba je igrala pod osebnim vodstvom g. Frišeka to pot prav pridno in veselo. Z asti pa je ugajala Frišekova četvorka. Ko je nastal hlad, se je mladina za paviljonom celo parkrat zavrtila. Skratka: koncert je dosegel popoln umetniško in moralen uspeh!

X.

— (25letni službeni jubilej) je praznovala vsem ljubljanskim damem znanu gdčno. Fani pri tvrdki C. J. Hamaun v Ljubljani. Pri tej priliki so priredili gospodar in drugi služniki jubilarini, gdč. Kozamerik, prav iskreno domačo slavnost. Tako dolga službena doba je jako redka, in vendar bo kmalu pri istem gospodarju praznoval že drugi vslužbenec tako 25letnico.

— (Mestna hranilnica ljubljanska) Meseča maja leta 1897. učelo je v mestno hranilnico ljubljansko 602 stranki 183.648 g/d. 10 kr., 613 strank pa vzdigalo 289.525 g/d. 59 kr.

— (Oddajanje bikov) Dželai odbor kranjski oddal bo meseca junija t. l. 10 bikov plemenjakov muricodske (sive) pasne proti povračilu polovice nakupnih stroškov, in sicer v prvi vrsti občinam, in le, če bi se teh ne zglašilo zadostno število, tudi privatem živincem. Dotične prošaje naj se pošljejo do 12 junija t. l. deželnsmu odboru.

— (Obsojen) je bil včeraj pri tukajšnjem okrajsnem sodišču Valentín Kuga, prodajalec premoga v Ljubljani, v štiridnevni zapor, ker se dražbi kolesarjev vkljub danemu zaamenju iz nagajivosti ni hotel usmaksiti ter je vrhu tega ista obkladal še z nepristojnimi oružki in jednega izmed njih udaril z bičem. Nj. sruži ta obsoðba v „eksemplju“ vsem „prijetljem“ kolesarjem! Take nagajivosti se pač čestokrat dogajajo in ni se pripelilo le jedenkrat, da je vsled nagajivosti kakega robatega vognika kolesar trpel škodo na svojem zdravju in na kolesu.

— (Konj ušel) je včeraj popoludne Ježačnovemu hlapcu Andreju Koču in dirjal s praznim vozom z Dolenskega kolodvora po Dolenski in Karlovški cesti v mesto skoz Florijanske in Ročne ulice na Sv. Jakoba trg in most in naravnost v hlev na Cojzovi cesti. Hlapac pušil je konja brez varuba, ker je šel v kolodvorsko pisarno. Nesreča se ni bila nobena pripatila.

— (Tativne) Hlačemu posestniku A. K. ukradel je včeraj njegov hlapac iz sukeje, katero je imel na vrtu obšeno, 20 gld. Služkinja, ki je pri oknu gledala na vrt, je videla, da je hlapac vzel listnico iz suknje in jo del spet nazaj. Vzlič temu pa je hlapac potem tajil tativno, dasi je priznal, da je imel listnico v rokah. Tajenje mu boda pač malo pomagalo, ker je bil že večkrat zaradi tativine kaznovan. Hlapac sa je bil izročil policiji. — Marija Koučar, boračica iz Polšnika v Litijskem okraju, ukradla je včeraj zvezdar delavci Mariji Kralj na Starem trgu sukneno jopo. Marija Kralj sušila je jopo na Sv. Jakoba nabrežju in ko je šla zvezdar po jopo, prišla je njej po Sv. Jakoba nabrežju nasproti Marija Končar, ki je nesla njeni jopo. Tistica se je vrijejo izročila sodišču.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj pričela se je pri tukajšnjem deželnsmu sodišču druga istočna porotna sesija. Pri prvi obravnavi bila je obtožena 29 let stara samska delavka Marija Bezek iz Borovnice zaradi hudodelstva detomora. Z brezimnim pismom je bilo sodišče opozorjeno na to, da je Marija Bezek morala poroditi, da pa ni otroka nikjer videti. Sedna komisija je dobila Marijo Bezek v postelji in tudi njej nasproti je hotela utajiti potro in otroka, ko so pa hoteli posteljo preiskati, dobili so pri njej pod odoje mrtvo novorojeno dete, katero je moralo po izreku izvedenca biti rojeno pred kakimi šestimi dnevi. Dognalo se je, da je dete živilo, da je pa bilo zadušeno. Obtoženka bila je obsojena na pet let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dve 18 fribuarja vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi, ki se je vršila pri zaprtih vrstih, bil je 16letni hlapec Janoz Zukrajšek iz Liza zaradi hudodelstva posilne nedostosti obsojen na dve leti težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno.

— (Umrl) je v Postojni ondetai odvstanik gosp. dr. Elvard Deu v starosti 57 let. Pokojnik je bil naš narodni nasprotnik, sicer pa koncilijan ten in jako blag mož. N. v. m. p.!

— (Poročil) se je g. Fran Slanc, nadučitelj v Litiji, z gosp. Alojzijem Koblerjevo iz Litije. Čestitamo!

— (Cigani — napadalci) Posestnik Jožef Kalan iz Zgornje Besnice se je dne 24. m. m. vozil iz Kranja domov. V gozdu blizu Rakovice je srečal cigana Julija Segerja in Simona Heida ter njuna družice, pri njih pa videl svojega psa, kateri mu je bil ukraden kakih 14 doij prej. Kalan je poklical psa k sebi, na kar je ciganska družina planila naj in hotela voz ustaviti; Simon Heid pa je hotel Ka-

lana z nožem zabosti. Kalan se je nožu srečno umaknil, pognal konje in utekel. Čgani so nekaj časa tekli za njim, a ga niso mogli doiti. Ocožniki so ciganško druhal ujeli še isti večer v Naklem.

— (Občini Rakek in Žilce) sta bili vsled ukaza finančnega ministerstva izločeni iz davčnega okraja legaškega, oziroma loškega, in priklopljeni davčnemu okraju cerkiškemu.

— (Gad pičil) Iz Preserja se nam piše: Kakor sem vam zadnjč sporočil, da je 9. t. m. gad pičil nekega 7letnega fantiča, ki je drugi dan v bolnišnici v Ljubljani umrl, tako vam moram zopet danes sporočiti, da je 29. t. m. pičil že drugo žensko, ki bo pa menda ozdravela. V Preserski občini še ne pomnijo, da bi bilo toliko gadov, kakor jih je letos. Preje se mi slišalo o gadjem piku. Mačko gadov so letos že ubili.

— (Bolezen goriškega nadškofa) Na priporočilo gosp. dra. viteza Bleiweisa bil je h goriški nadškof poklican sloveški psihijater prof. Kraft Ebing, kateri je konstatiral, da je nadškof dr. Zorn vsled duševne razburjenosti akutno nevropatičen in da utegne tekom nekaterih mesecov popolnoma ozdraviti. Isto sodbo je bil že prej izrekel dr. vitez Bleiweis.

— (Čehovinov sporazinek) V Gorici se torej vendar le postavi spominek slovenskemu junaku Čehovinu, odlikovanemu se v vojni z Italijo l. 1849. kot „oberfeuerwerker“ tako, da je dobil srebrno in zlato kolajeo ter je postal baron z redom Marije Terezije. Dosej se je nabralo za njegov spominek že 2144 gld. 60 kr. Cesar sam je podaril 400 gld.

— (Italijanstvo Primorske.) „Elinost“ piše: „Indipendent“ se grozno trdi na poslanca dr. Laginja, ker je rekel v parlamentu, da ne pozna v Avstriji italijanskih pokrajin, ampak le pokrajin, v katerih biva tudi nekaj Italijanov. To je vendar gola resnica, katero potrjajo odnošaji in statistika. Odgovorite nam na kratko na ta-le čisto jednostavna vprašanja: Ali je ali ni večina prebivalstva v Gorici in v Istri slovanskega rodu? Ali je ali ni velik del prebivalstva tržškega slovanske narodnosti? Kako govore uradne številke ljudskega štetja? Na ta vprašanja naj nam odgovore Italijani in kraj bude vsej prav! To nam vendar pravi že priprosta človeška pamet, da pokrajin, katerih večki del prebivalstva je slovenske narodnosti, ne moremo smatrati za italijanske, kamo-li take pokrajine, katerih večina prebivalstva ni italijanska. To je tako jasno, kakor tisto solnce, o katerem pravi „Indipendent“, da je ne pozna dr. Laginja! Ako torej laškoradični list obdeljuje dr. Laginja ignorante, je to le neslana trada, ki naj bi pokrila krivičnost zahtev italijanske gospode in pa veliko laž, katero imenujejo laška gospoda italijanski značaj primorskih pokrajin. Dr. Laginja vidi jasno in opisuje vse, kar je videl; on vidi in pozna tudi solnce — resnice, neče pa res ne pozna, v tem zaostaja res za svojimi laškim protivniki: ne poznačne drznosti, s katero bi hotel „Indipendent“ potajiti tudi notriške stvari!

— (Slovanska liturgija v Istri) Leta in leta že traja boj za pravice slovanske liturgije v Istri. Laška duhovština in sploh vse, kar sovrži Slovane, se trudi na vse močne načine, da odpravi slovansko liturgijo. Na čelu teh bojevnikov stoji škof Flapp. Moti se pa, kdo misli, da je pregrajanje slovanske liturgije delo posamičnikov. To je cerkveno politična struja s popolnoma prozorno tendenco, katera ima mej edločilnimi faktorji največ privržencev. Brutalno silo, s katero skušajo ti faktorji uprati Slovane starodavnih pravic, maskirajo po starini navadi z zgodovinskimi falsifikacijami, kakršne izdelujejo klerikalci kolikor kdo hoče. Srdita sovražnika slovanske liturgije in isterskih Slovanov, laška duhovnika Pesante in Benussi sta že pred leti „dokazala“, da slovanska liturgija v Istri ni opravljena in na podlagi tega naročenega dokaza, je potem porečki škof Flapp hitro prepovedal slovansko liturgijo. Zlaj je neki don Salata „dokazal“, da se slovanska liturgija tudi na kvarnerskih otocih rabi popolnoma neopravičeno, in ostredaje glasilo avstrijskih latencatorjev, dunajski „Vaterland“ je ta spis že navdušeno pozdravilo. Seveda je tudi glasilo tržškega namestnika, stara teta „Triester Zeitung“ koj pricapljava in ponatisila Vaterlandova, brez dvoma kje v Istri spisana izvajanja. Jedro vseh teh izvajanj je, naj Krški škof dr. Mahnič naredi konec slovanski liturgiji na kvarnerskih otocih. Mi se s temi falsifikatorji zgodovine ne bomo prepirali, konstajemo samo, da je krški kanonik Volarič neovržno dokazal pravico isterskih Slovanov do slovanske liturgije, česar pa seveda „Vaterland“ in „Triester Zeitung“ nečeta vedeti, kakor nečajo nje-

govih dokazov priznati škof Flapp in tovariši. Bono videli, kaj storí škof Mahnič!

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju) ima v petek, dan 4. junija, svoj III. redni občni zbor s sledčim vzporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Čitanje zapisnika bratskega društva „Teiglav“. 3. Poročilo odborovo. 4. Služajnosti. Lokal: Kastnerjeva restavracija: „Zum Magistrat. Združek tečno ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

— („Prvo hrvatsko društvo bioiklista u Zagrebu“) priredi v nedeljo due 6. junija na last nem dirlašči IV. mejnarsko dirlko, otvoreno za vse kolektorje. Vzposej: V soboto 5. junija vzprejem gostov, ob 8. uri zvečer koncert na vrhu restavracije Schneider; v nedeljo 6. junija ob 9. uri skupni zajtrku na vrhu „Grand Hotela“, ob 1. uri skupni obed istotam, ob 1/4. uri dirlka, ob 8. uri svedno svedano razdelitev nagrad v dvorani restavracije Schneider.

* (Demonstracija v Gradcu) Nemški vsečiliščni in tehnični v Gradcu nameravali so prediti javen dijaški slobod, da protestuje proti jezikovnemu naredbam za Češko in Moravsko. Policija je ta slobod prepovedala, a dijaki so se vzlič temu sešli na določenem mestu in s primernim germanškim navdušenjem odobrili predloženo jim peticijo. Policija je shed razpuščila, na kar so dijaki uporabili demonstrativni obhod po mestu, klicoči „abzug ministerium“. Na tehnični so prepavali Bismarckovo pesem, pred namestništvom pa so tako rez grajali, da je policija dva iz njih aretirala, a jih na zahtevo je dijakov hitro zopet izpustila.

* (Blazna samomorilka) Polkovnikova vdova, gospa Neža pt. Fleischer, se je 18. t. m. vrgla skezi zaprti okno na dvorišče, kjer je obležala. Prenešena v bolnico, ja še le včeraj umrla. Predno se je umrtila, zaklenila je vrata s tremi ključavnicami in postavila pred vrata omara in mizo. Komisija je našla po raznih mizancih, stolicah, posteljah in drugod skrite vrčice polne denarja, starega in novega, in ogromno vrednosti papirjev. Samomorilka pa je menila, da je povsem okrajeva in oplenjena, ter se je radi tega hotela kočasti. Polkovnica je živila jako ubožno, dasi je premogla mnogo tisočko. Zblaznila je iz skoposti!

* (Vsled razburjenosti zblaznela) Margareta Kitzberger je laško leto izvršila gledališčko šolo v Budimpešti in bila zdaj angažovana na dež. gledališču v stari Budi. Predvčerajenjim je prvič na stopila, a svoje uloge ni doigrala do konca, ker je vsled razburjenosti maj igro zblaznila.

* (Vojvoda Alenčonski) češar soprogaj je pri požaru pariškega bazara zgorela, pojde baje v samostan. Vojvoda Ferdinand, srak nešče cesarice, je star 53 let ter živi po oni nesreči jako poboljšao sam za se.

* (75leten medicinac) Slovenci zabavljajo, če poznajo slučajno kakšega 10 let študirajočega medicinskega. Na, pred kratkim so poročali časniki, da je načelil neki 60letni starec medicinski doktorat, danes pa poročajo listi, da je dosegel medicinsko doktorstvo 75letni Poljak imenom Borysik. Lotil se je svojih študij pred — 54 leti v Varšavi. Sedetka ni mogel študovati radi občnosti. L. 1863. se je nedeležil poljske ustaje, a je bil na to pregnan v Sibirijo, kjer je delal kot kazenevec cihh 32 let. L. 1895. je postal zopet svoboden ter se je vrnil v Varšavo, kjer je svoje nke srečno dovršil. „Mladi“ zdravnik se je nastanil v Varšavi. Bog mu dan živeti še dolgo vrsto let, katero zaslubi vsled svoje neravnadne vstajočosti!

* (Največji kip) bo kip cesarja Viljema I za mesto Koblenz. Kip predstavlja cesarja v generalski uniformi na konju, katerega vodi genij. Ves kip je visok 14 m. Cesarjeva glava s celado je visoka 1.60 m. Maršalska palica je dolga 3 m. genij pa je 9 m visok. Kip je iz 350 stotov bakra.

* (Pomilovanja vredni milijonarji) V resnici večina bogatstev ne živi srečno vkljubu vsem kopicam denarja, lepoti svojih palac in vsem razkošju. Tako na primer najbogatejši mož v Čagu, Filip Armour, ki mora vsak tip dati dvajsterim tovarišem kot dar bankovne nakačnice na 25 milijonov dolarjev, trpi že dolgo let velike boleznine v želodcu, tako da ne more nič drugega zavzeti, kot mleko. Ta mož, ki je obogatel z delanjem mesenih konzerv, spleh mesa ne more jesti; njegov život je sam kostnjak. Ustanovitelj in izdajatelj jednega izmed največjih ameriških dnevnikov „New York World“, Josip Pulitzer, je vsled velikega napenjanja ečij z vednim čitankom popolnoma oslepel. Znan „kralj srebra“, John Mackay, ima v oblih nogah skrnino in bramorko, tako, da mu morajo zdravniksi odrezati obe nogi. Bratje Rocheſter, ki so pred nekaj leti prisli v New York kakor revni fantje, ki pa imajo danes že 1500 milijonov dolarjev premoženja, so zavoljo samih skrbij in latomnosti le „stroji za nabiranje denarja“, kakor jim Amerikanci pravijo. Ti bogatini si ne privoščijo niti jedue ure počitka in zavoljo svoje iskonomosti živijo tako borno, da njih najzadajši uradoški dosti boljše živi. Ti bogatini imajo lepe konje, ali dozdaj se še niso z njimi vozili. Njih soprogaj se ponosa z dragocenimi biserji, ali dozdaj niso jih še imale na vratu, vse imajo skrbno zaprte v blagajnicah. Največji bogatin legelega sveta, Kornelij Vanderbildt, se je pa hotel že davno obesiti, ker mu je njegova mlada

žena postala nezvesta in je pobegnila z nekim gledališkim igralcem v Evropo. Tako nesrečno živi še cela vrsta velikih bogatinov.

Darila:

Zahvala Gospod M. Mayer, pivovarnar v Kraju, podaril je prostovoljnemu gasilnemu društvu v Kopri 50 gld. za nakup nove brizgalne. — Za to izdatno podporo se najtoplje zahvaljujeta v imenu društva; J. Janeš, načelnik. Jos. Korošč, tajnik.

Književnost.

— „Ljubljanski Zvon“ prinaša z 6. zvezku poleg pesni Zora, Resman, Aleksander drovega in Dolinskega še sledečo vsebino: 1. Karol Dilec: Kam plovemo? (Dale) 2. x + β + γ: Plagiatorstvo. (Konc.) 3. Matica: Pod streho. (Dale) 4. V. H. z.: Usetniško potovanje po Italiji. 5. R. Perneček: Mara R. ndiča (Dale) 6. Listek: K. „Slovenčanki za Nemce“. — Slov. knjižnica. — K Prešernovi povest po povodnem moču. — Bogi Hrvatska. — Ossterreichisch-Ungarische Revue. — Die Zeit. — Ši, nekajko besed o Prešernovem sonetu „Chorwöf“. — Schubertova kompetencija za Lubjano. — Glasbene Mstice koncerti in glasbeni večeri. — Slovensko pevsko društvo na Dunaju. — Slovensko gledališče. (Konc.) — „Matica hrvatska.“ — Hrvatska misao. — Bosanska pošta. — Primorčanje. — V narodnem „srpskem pozorištu“ v Beogradu. — Smrstanova opera „Hubička“. — Listnica uredništva. — Popravki (Dale) poročilo o tem saopisu prinesemo prihodnjč.

— „Učiteljski Tovariš“. Št 2. Vsebina: Ebenhovčki predlog. — Tržiški: Beseda slovenskemu učiteljstvu. — ič: O urabi učiteljskih plač na Kranjskem. — M. Josn: Prostoročno risanje na petrazrednih ljudskih šolah. — Fc. Otočen: Ustavoznanstvo. Josip Cperle: Kulturne slike s Kranjskega — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Brzojavke.

Dunaj 1. junija. V današnji seji poslanske zbornice je vlada predložila zakonske načrte o kartelih in o raznih zadrugah. Posl. Pessler, kateri je v zadnji seji zmerjal poslance večine s „Schufte“, je prosil oproščenje. Finančni minister Bilinski je predložil načrt zakona o naknadnih kreditih za leto 1897. Mej drugim zahteva tudi 63.000 gld. v podporo državnim in železniškim uradnikom na Kranjskem.

Dunaj 1. junija. Predno je zbornica prestopila na dnevni red, so se oglasili razni pristaši opozicionalnih strank in protestovali proti postopanju predsedstva v zadnji seji; mej njimi je protestoval tudi Bärnreiter v imenu nemških veleposilstnikov. Ko je bil prečitan protest nemške napredne stranke, je podala desnica proti protestu. Ko se je čital, so opozicionalci burno ugovarjali, razgrajali in zapisnikarja Ebenhocha psovali „Judež“. Ko je na to govoril dr. Kramar, so Nemci uprizorili tako strahovit škandal, da je predsednik pretrgal sejo na dve uri.

Dunaj 1. junija. Ob 2. uri se je sešel eksekutivni odbor desnice na posvetovanje z vlado. Sodi se, da vlada še danes zaključi zasedanje državnega zborna.

Dunaj 1. junija. Voditelji klubov desnice so sklenili, naj se jutri ali pojutrišnjem zaključi zasedanje državnega zborna. Za zaključek se pripravljajo važne izjave.

Dunaj 1. junija. Zakonski načrt o kartelih, kateri je vlada danes predložila poslanske zbornici, se nanaša zlasti na kartele producentov sladkorja, petroleja in piva, ter doloca, da pristaja kontrola finančnemu ministervetu.

Carigrad 1. junija. Vlada je privolila, da se sklene primirje z Grško za toliko časa, da se sklene definitivno mir.

Berolin 1. junija. Državni zbor je pri tretjem branju vzprejel društveni zakon, kakor ga je odsek priredil po vladnem načrtu, in odločil vse preminjevalne predloge, tudi tiste, ki so bili naperjeni proti socijalnodemokratičnim in anarhističnim shodom.

London 1. junija. Iz Aten se poroča, da se je tudi pri Termopilah začelo veliko protidinastično gibanje. Prestolouasednik odpotuje v London, da se umakne ljudski nevolji. Poveljstvo vojske prevzame general Smolenski.

Austrijska specijaliteta. Na želodec bolehajočim žudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastom uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštrem povzetji razpoljilu to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni začagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (97-7)

Vožnji red, vejan od 1. junija do 1. oktobra, priložila je tukajšnja lekarniška tvrdka G. Piccoli današnjemu našemu listu.

Iz uradnega lista.

Invršilne ali eksekutivne dražbe: Jožefa Groznika zemljišče v Dobravi, cenjeno 3854 gld., dne 3. junija in 1. julija v Zatičini.

Janeza Ozbiča zemljišče na Uncu, cenjeno 750 gld., in Matije Jerine posestvo v Gorenji vasi, cenjeno 285 gld., oba dne 3. junija in 3. julija v Logatcu.

Ivana Šušteršiča posestvo v Selu, cenjeno 2540 gld., in Petra Iliča posestvo v Deskovi vasi, cenjeno 172 gld. in 20 gld., oba dne 4. junija in 2. julija v Črnomlju.

Posestvo vt. št. 63 in 64 v Povhovci, cenjeno 6181 gld., dne 4. janija in 2. julija v Novem mestu.

Josipa Mustarja zemljišče v Ponikvah, cenjeno 1523 gld. in 65 gld., dne 4. junija in 9. julija v Velikih Laščah.

Konkurs. Karol Vovk, strojar v Vipavi; konkursni komisar okrajin sodnik g. Ivan Nosan v Vipavi, konkursne mase upravitelj notar g. Marko Pušnik. Shod upnikov dne 5. junija, terjatev je zglasiti do dne 24. junija, likvidacijski dan bode 28. junija.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 28. maja: Ana Brabetz, oskrbnikova žena, 37 let, Wolfove ulice št. 5, srčna hiba. — Marija Trošt, uradnega služe žena, 41 let, Gospodske ulice št. 18, rak.

Dne 29. maja: Jožefa Langeršek, sprevodnikova hči, 15 mes., Kolizej, pljučni katar.

Dne 30. maja: Marija Galjot, delavčeva hči, 16 dnij, Dunajska cesta št. 45, živiljenska slabost.

V hiralnicah:

Dne 28. junija: Marija Höngman, nočnega čuvanja vdova, 67 let, mat. rak.

Dne 28. maja: Marija Breznik, delavka, 44 let, kap.

Dne 30. maja: Ana Pišljar, gostja, 21 let, epileptična umobolnasta jetika.

V deželnih bolnicah:

Dne 26. maja: Anton Prašnik, delavec, 18 let, jetika. — Štefan Marinčič, gostač, 60 let, trebušni rak.

Dne 27. maja: Viljem Gruden, rejenček, 1 leto, davica.

Dne 28. maja: Matevž Štrukelj, hlapec, 42 let, ostrupljenje krvi. — Ivan Tekavec, delavec, 56 let, ostarelost.

Dne 29. maja: Štefan Lagoj, gostač, 75 let, pljučnica. — Genovefa Pirzl, zasebnica, 46 let, vnetje trebušne mrene.

Loterijske srečke 29. maja.

V Gradei:	57,	80,	53,	23,	30.
Na Dunaji:	76,	55,	21,	86,	22.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2 m.

Mač	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
31.	9. zvečer	734·1	17·7	sl. sever	jasno	
1./6.	7. zjutraj	734·6	13·4	sl. jizvzh.	del. obl.	0·0
	2. popol.	733·4	25·4	sl. jzvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 18·6°, za 2·6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. junija 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 95	"
Austrijska zlata renta	122	" 95	"
Austrijska kronska renta 4%	100	" 80	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 85	"
Ogerska kronska renta 4%	99	" 85	"
Astro-ogerske bančne delnice	957	" —	"
Kreditne delnice	363	" —	"
London vista	119	" 45	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 60	"
20 mark	11	" 72	"
20 frankov	9	" 52	"
Italijanski bankovci	45	" 37½	"
C. kr. cekini	5	" 65	"

VIZITNICE

Národná Tiskárna.

Franc Slanc

Alojzija Slanc rojena Hobler

— poročena —

Litija, dne 1. junija 1897.

Dne 31. maja 1897.

1%, državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	155	gld. —	kr.
Družavne srečke iz 1. 1864 po 100 gld..	192	" 50	"
Družavna reg. srečke 5%, po 100 gld.	128	" —	"
Zemlj. obd. avstr. 4½%, zlati zast. listi	99	" 80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	" 80	"
Ljubljanske srečke.	22	" 25	"
Budolfove srečke po 10 gld.	25	" —	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	159	" 50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	428	" 50	"
Papirnatí rubeli		" 27	"

Učenec

star 14 do 16 let, vzprejme se v trgovino železnine in spominskega blaga, vajenci imajo prednost. — Ponudbe vzprejema upravnštvo „Slov. Naroda“. (803-2)

Stanovanje

obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe, drvarnice in jednega dela vrta, se odda s 1. avgustom t. l. v domobranciških ulicah št. 9, nasproti domobranci vojašnici. Naslov v upravnštvo „Slov. Naroda“.

Soba

oddaljena pol ure od Ljubljane, se odda v najem za 4 ali 5 mesecov. V sobi je štedilno ognjišče. Če je treba, tudi posteljna oprava. Cena po dogovoru. Več pove upravnštvo „Slov. Naroda“. (813)

Vzprejme se takoj

poštna upraviteljica

na neki pošti v Savinjski dolini. — Več pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (793-2)

Stanovanje

s 3 sobami v III. nadstropji na Tržaški cesti št. 41 se dá s 1. avgustom v najem.

Več se izvē pri Filipu Supančiću na Rimski cesti št. 16. (814-1)

Vrnivši se z obrtnega potovanja, izvršujem točno vsa dohajajoča naročila.

Udani

Karol Lorenz

ubiratelj klavirjev „Glasbene Matice“ filharmoniškega društva itd.

Strelške ulice št. 3.

2 stanovanji

se oddasta s 1. avgustom t. l. na Poljanški cesti št. 72 (773-2)

in sicer: št. 28 (soba, kuhinja in drvarnica) in št. 33 (soba, kuhinja in drvarnica).

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša ustna voda priznani

Anatherin

katerega izdeluje dvorni zobozdravnik (437) dr. J. G. Popp na Dunaju. (21)

V steklenicah po gld. 1·40, gld. 1·— in gld. —50 v vseh lekarnah, droguerijah in parfumerijah.

Posestvo na prodaj!

V brežkem sodniškem okraju je lepo veliko posestvo na prodaj; isto leži 12 kilometrov daleč od Brežic na okraju cesti v Pišece in obsega 14 oralov njiv, 16 oralov travnikov, 11 oralov gozdov, 2 orala pašnikov. 2 orala z amerikansko trto že popolnoma zasajenih vinogradov, krasno hišo, velikansko prostorno gospodarsko poslopje in mlini — vse v najboljšem stanu.

O kupnini in plačilnih pogojih daje natančnejša pojasnila: Dr. Gydon Srebre, odvetnik v Brežicah. (760-3)

Otvoritev gostilne.

Štejem si v čast p. n. občinstvu uljudno naznanjati, da sem se iz gostilne „Avstrijski cesar“ (Kaiser von Österreich) na sv. Petra cesti preselila v svojo hišo

Kolodvorske ulice 7

ter ondi otvorila

gostilno „k angelju“.

Trudila se bodem p. n. goste postreči z izvrstnimi jedili in bodem točila svetovnoznanoto budejeviško pivo iz meščanske pivovarne ter najboljša istrijanska in dolenska vina.

Sprejemljem tudi naročbe na obed.

Zahvaljujem se za dosedaj mi izkazano zaupanje ter se priporočam za nadaljnji obisk.

Odlčnim spoštovanjem

Josipina Jerman.

(799-2)

V Ljubljani 29. maja 1897.

Lastnina in tisk „Národné Tiskárne“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nilli.